కోపంతో ఆనాటికి తహసీలుదారు తిరిగివెళ్లి, సబుకలెక్టరు, డిప్యూటీ సూపరింటెండెంటు, సర్కిలినస్పెక్టరు, సబినస్పెక్టరు, కొందరు కానిస్టేబుల్సు, మరిమూడువందల మంది ఎస్టేటుమనుష్యులతో, అట్టహాసంగా తిరిగివచ్చారు. మందసా అడవులలో కట్టెలు కొట్టారని నెపమున అక్కడక్కడే ఏడుగురు రైతులను అరెస్టుచేశారు.

దానితో మిగిలినరైతులందరు మమ్మరెస్టుచేయండి అని శాంతంగా సిద్ధమయ్యారు. దీన్నిప్రభుత్వం శాసన ధిక్కారమంటుంది! సబుకలెక్టరు అందరినీ అరెస్టుచెయ్యనూలేదు. ఆఏడుగురిని వదలనూలేదు. చివరకుమార్పు పద్మనాభం, మహంతినారాయణ, జగన్నాధములు జామీనుపత్రాలు సంతకంచేసిన తర్వాత జామీనుమీద విడుదల చేశారు, కాని పరిస్థితులు తారుమారయ్యాయి దివానుగారు జామీను ఇవ్వద్దన్నారు జామీనులు రద్దుచెయ్యబడ్డాయి. ఈ అన్యాయాన్ని సహించలేక వీరకాంత గున్నమ్మ కలెక్టరును నీవు చేయుచున్నది ధర్మమా?" అని ప్రశ్నించడానికి వెళ్ళింది. కలెక్టరును నిలదీసి న్యాయసమ్మతంగా మాట్లాడింది. కలెక్టరుదొర ఆమెగోడాలింపకే కారుముందుకు నడపుమన్నాడు. ఆమె సత్యాగ్రహముచేయ సంకల్పించింది. తనవెంటవచ్చిన స్త్రీలోకము నామెననుసరిస్తుంది ఇంతలో కలెక్టరు కనుసన్నతో పోలీసుగుండా ఆమె వక్షస్థలాన్ని పొడిచాడు. "నిందపడుటకన్నా పొంది వీడుట" మేలని గున్నమ్మ ప్రతినిందచేసింది. తోడనే కానిస్టేబులు తుపాకీ ప్రేల్చాడు. ఆదెబ్బతో నామె వ్రేటుపడ్డ పులిలాగుగ్రురాలై ప్రక్కనున్నవాని చేతిలోని గండ్రగొడ్డలిలాగుకొని అధికారిపై కెగసిదూకినది ఆపాటున కతడడలి గుంపులో పడ్డాడుగాని లేకున్న గోరవోజినట్లు ప్రాణాలు గావలసినవాడే. ఇంతలో వెంటనే మరిమూడు కాల్పులు జరిగినవి. మొత్తమామె గర్భములో మూడు గుండ్లు దూరబడ్డవి దానితో నామెస్పృహదప్పి పడిపోయింది, అప్పటికామె మూడుమాసముల గర్భిణి

ఈమెతోపాటు ఆకాల్పులలో నార్ల జగ్గయ్య, కత్తి కాశన్న, గుంట చక్రపాణి, గుంట చిననారాయణ ప్రాణాలు గోల్పోయినారు.

ఈరక్తబలితో మందసా యెస్టేటు శాంతించినది. అదిసుత వీరగున్నమ్మ చరిత్ర పాడని, యాడని కథకులు లేరు. ఆమె యమరస్వరూపిణి కాల్పులు జరిగిన రాజమణిపురానికి వీరగున్నమ్మ పురమని పేరుపెట్టారు. ఆ ప్రదేశమునకు పసుపు కుంకుము నీరాజనాలిస్తున్నారు. కాలక్రమేణ మనమామెకథను విస్మరించినా తరతరాలవారీగా ఆగాలి బయళ్ళువిప్లవగాథను గీతిస్తుంటవి ఆమె వీరరక్తము చిందినచోట్లు వీరారాధన కునికిపట్లవుతవి. మందసావీరమాత లీమె వీరగాథను తమబిడ్డల కుగ్గుబాలతో రంగరించి పోయకుండరు ఈ సాహసాంక చరిత్రతో నచటబుట్టిన చిగురుకొమ్మైన చేవనిపించుకోక తప్పదు.

అజ్ఞాతరచయిత

శ్రీ

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

అదినాకు చాలాసుదినం. ఇరవై ఏళ్ళుగా అంతో ఇంతో రాస్తున్నప్పటికీ నాకు ఇంతవ ... గా ప్రముఖరచయితల పరిచయంలేదు. ... ర్య గోష్ఠిమొదలేలేదు. నేనుపట్నంవచ్చిందే ... వ హారంమీద-వకీలునలహాకోసం. దైవాత్ ... కో ర్టుదగ్గిర నామిత్రులు శర్మగారుకనిపించారు ... శల ప్రశ్నలయాకశర్మగారు నాబసగురించీ కార్య కమం గురించీ ప్రశ్నించి "మీకిప్పుడు వెంటనే చేసేదిలేకుంటేనా వెంటరారాదూ? నిన్న రేడియోలో సాహిత్యసమ్మేళనం జరిగింది. మహాకవులంతా శాస్త్రిగారి ఇంటివద్దకు ఈ సమయంలో మనకుదొరుకుతారు" అన్నారు.

ఆశపుట్టదా? శర్మగారివెంట బయల్దేరాను. మహాకవులందరి దర్శనమూ అయింది. చాలా

ఆనందంకలిగింది. వారందరిరచనలూ నేనెరుగుదును. నన్ను వారెవరూ ఎరగరు. నిజానికినేను చేసిన సరస్వతీపూజ ఏమున్నదీ?

అక్కడనాలాటిపెద్దమనిషేమరొకరుకూడా చేరారు. వారిపేరు నాకెంతకీతెలిసిందికాదు. వినయంకొద్దీనాలాటిమనిషిఅంటున్నానేకాని వారురచనలు చేస్తారని నాకప్పటికి తెలియదు. వారికి నలభై సంవత్సరాల వయసుండవచ్చు. వారు ధరించిన పాత గుడ్డలు వాటంతటవే నాకళ్లఎదట పిగిలిపోతున్నట్లు కనిపించాయి. ఒకటిరెండు విధాలమినహా సర్వవిధాల కుచేలుడులా వున్నాడు. మినహాయింపు దేనికంటే ఆయన వాగ్ధోరణి ఏమాత్రమూచచ్చుగాలేదు. జీవితం ఆనందమయంగా చేసుకున్న ధన్యులుతప్ప అంతనిర్లిప్త వైజ్ఞానిక దృష్టితోమాట్లాడరు మరొక విశేషమేమంటే అటువంటి సుప్రసిద్ధ మేధావులనమస్తాననిశ్శంకగా ఆయన సంభాషణ యావత్తూ గుర్తుకు తీసుకున్నారు. ఇదినాకు మొదట్లో ఏమీరుచించలేదు. కాని అంతావింటున్నారని నేనుకూడావిన్నాను.

రచయితలెందుకు రచనలుచేస్తారు.?

అందరూ ఒకందుకేచెయ్యరు. ఎక్కువమందికి కీర్తికావాలి, నిజమే. నన్నయతిక్కనాది కవులు గతించిఉండటంవల్లా వారి రచనలు ఆసంస్కారులకు అందరాని పళ్ళు కావటంవల్లా, చౌకగా కీర్తి ఆర్జించుకునే అవకాశం చేసుకున్నవారై కీర్తికాంతస్వయంవరానికివచ్చి కవులు ఒకరితో ఒకరు పోటీచేస్తారు. వారి అదృష్టం: కీర్తికాంత బహుభర్తృక.

సాహిత్యంసత్యాన్వేషణంచేస్తుందనేదివివాదాస్పదం. తాత్వికులూ, శాస్త్రజ్ఞులూ చేయలేని సత్యశోధన సాహిత్యం వల అవుతుందా? సాహిత్యం ప్రపంచాన్ని సంస్కరిస్తుందా? ఏమో! వ్యక్తి తూళనకొంతవరకు జరుగవచ్చు, కాని జీవితం సంస్కరించబడటంలేదు. సాహిత్యపరులు జీవితాన్ని శాసించటంలేదు. సాహిత్యంచూపే ప్రమాణాలు మానవుణ్ణి పెడమార్గం పట్టిస్తున్నట్లుగూడా కనిపిస్తున్నది. అవిజీవితానికి తోడ్పడటంలేదు.

"ఇంతకురాద్ధాంతం దేనికి? కవులెందుకు రాస్తారంటే తెగులనిచెప్పుకుంటే తీరిపోదా?" అన్నారొకకవి.

"ఆమాట చాలాయథార్థమని నా అనుమానం" అన్నారు కొత్తమనిషి.

ఆముక్కమీద చర్చజరగలేదు. విషయంమారిపోయింది.

"అదివరలో కవులు ప్రతిభావంతులైఉండవచ్చు. వాళ్లు పరుగులుతీసిఉండవచ్చు. కాని సంఘం మారినప్పుడల్లా దానితోమారవలసిన కవి మళ్లీతప్పటడుగులతో ప్రారంభించవలసిందే. యథార్థజీవితమూ, యథార్థవ్యక్తులూ రచనలో ఇమడరు. అందుచేత కొన్నిసంప్రదాయాలు ఏర్పాటుచేసుకోవలసివస్తుంది. మన చౌకబారు నాటకాల్లో సాయిబులు మాట్లాడేభాషా, వైశ్యుడి పాత్రవాచకానికి వినియోగించే కప్పగొంతూ యథార్థానికిఎంతదూరమో, కవిత్వమంతా యథార్థానికి అంతేదూరం. అయితే సంప్రదా[illegible]లు మారతాయి. ఛాందసబ్రాహ్మణ్ణి కొంతకాలం హా[illegible]పాత్రగా వినియోగించుకున్నాం. ఆతర వా[illegible]ణ్ణి రియాక్షనరీగా వినియోగించుకుంటున్నా[illegible]కుణ్ణి ఎవరో ఆకాశానికెత్తారు. అది ప్ర[illegible]పచించింది. అందరూ కర్షకుణ్ణి ఆకాశానికెత[illegible]రు. అదినిజమైన సానుభూతికాదు- ఒక [illegible]మయం, అంతే. కళాదృష్టిలో ఒకతరగ

తితో సానుభూతికలిగి ఉండటమంటే ఆ తరగతిని గురించిచాలా తెలిసిఉండాలి. అట్లా తెలిసిరాసే వాళ్లు చాలాతక్కువ. మొత్తంమీద సాహిత్యం జీవితానికి దగ్గిరిగా రావటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. కాని—ఇంకాతప్పటడుగుల్లో నేఉన్నది.

"ప్రజలకు ఉదాత్తంగా కనిపించేది రాసి కీర్తి సంపాదించటం కష్టంకాదు. ప్రజలవిశ్వాసాలనుబలపరిస్తే ప్రజలు హర్షిస్తారు. ఉత్కృష్టసంప్రదాయాలుగా చలామణిఅవుతున్న విపాటిస్తే శిష్టులు హర్షిస్తారు. నిజమైనఉత్తమసాహిత్యం రాసేవాడు కీర్తికోసం రాయడని నా సందేహం. మనమిత్రులుచెప్పినట్లు తెగులుకొద్దీరాస్తాడు.

మళ్లీచర్చ మొదటిచోటికే వచ్చింది. మళ్ళీ మిగిలినవాళ్ళు విషయం విసర్జించేశారు. అంతేకాక సంభాషణ సంసారపక్షం కాకుండా మారిపోయింది. సాహితీపరులకు సాహిత్యంగురించి చర్చించటం ఆటే రుచించదని నాకు సందేహంకలిగింది.

మిగిలిన పెద్దలు ఆత్మస్తుతీ,పరనిందా, డబ్బూ, వంటకాలూ, జబ్బులూ, ఆడవాళ్ళూ మొదలైనవిషయములనుగురించి మాట్లాడసాగేసరికి మొదటనల్లా మాట్లాడిన పెద్దమనిషి సంభాషణనుంచి విరమించారు. నేనాయనపక్కచేరి పరిచయం చేసుకున్నాను.

వారిపేరు జానకిరామయ్య. ఆయన కొద్దిగాకవిత్వమూ, కథలూకూడా రాశారనివిని నాకాశ్చర్యంకలిగింది. నాటకంలో వేషాలుకూడా వేశారట. ప్రస్తుతంవారి స్వగ్రామంలో [illegible]ల అంగడిపెట్టుకు జీవిస్తున్నారట.

"తమరేదో చెప్పటానికి ప్రయ[illegible]రు గాని సొంతం చెప్పారుకారు" అన్నాను.

ఆయననవ్వి, "అందులో రహస్య[illegible]మీ లేదు. నేనురాయటానికి ప్రయత్నించాను. నావల్లకాలేదు. అబద్ధాలు రాశాను. నాలోకొంతరచనాభిలాష ఉన్నదిగాని ప్రపంచంమీద అక్కస్సు లేదు" అన్నాడాయన.

"ప్రపంచంమీద అక్కస్సు దేనికో నాకర్థంకాలేదు" అన్నాను.

31212

"నా స్నేహితుడొకాయన ఉండేవాడు. పేరుచెప్పను. ఆయనకు కొన్నివిషయాలు తెలుసును. తినటానికి ఉండికూడా ఆయనజీవితంతో బొత్తిగా అసంతృప్తిచెందాడు. మనంసామాన్యంగాఅన్నిరకాల మనుష్యులతోనూ ఏదోవిధంగా సరిపెట్టుకుపోతాం. లోకంలో కుళ్లుమోతులుంటారు, నోటిదురుసువాళ్ళుంటారు, పొగరుబోతులుంటారు, పిసినిగొట్టులుంటారు, మూఢులుంటారు. మనకిష్టమైనంతవరకే వారితోజరుపుకుంటాం. మరీ భరించరానివారైతే వైదొలగిపోతాం. దూరంమనుష్యుల లోపాలకంటె దగ్గిరమనుష్యులని మరింతఓర్పుతోసహిస్తాం. ఆయన అట్లాకాదు, మనుష్యులలో కనిపించే ఈ లోపాలనే, సంఘవ్యవస్థకీ, మనుష్యులు పొందేకష్టసుఖాలకీ దగ్గరసంబంధంఉండని ఆయనవాదం.

"కళనిగురించి ఆయనకి విచిత్రమైన విశ్వాసాలుండేవి. కళకి సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యం కావాలని ఆయనవాదం. కళ నిష్పాక్షికమైనదనీ, మరోవిధంగా కలిగేసంస్కృతికన్న కళద్వారాజరిగేది సంఘానికెక్కువహానికలిగిస్తుందనీ,ఆయననమ్మకం. మతంఒకరకంగా శాసిస్తుంది, రాజకీయాలు మరోవిధంగావ్యక్తిని శాసిస్తాయి. కళఒకటే నమ్మిస్తుంది, సంస్కరిస్తుంది.

"ఆయన చెప్పినదినిజమనే నాఅభిప్రాయంకూడా. నాతండ్రిని ఎవరైనా తిడితే నేనుసహించలేను, తిట్లు ఎంతసమర్థనీయమైనవైనాసరే! నా

Acc. No. 31212

తండ్రివంటిపాత్రను కథలోగాని నాటికలోగాని చిత్రిస్తే నేను అభ్యంతరం చెప్పను. అదినిజమైన కళ అయితేమాట, నాకునిజమైన కళాభిరుచి ఉంటే మాట. ఎందుకంటే, కళలు వ్యక్తిద్వారా సమాజం యావత్తూ, మానవప్రకృతియావత్తూ పరికించబడుతుంది. అది లేనప్పుడు అదికళేకాదుగనక—

నేను అడ్డువచ్చి సాహిత్యం జీవితాన్ని సంస్కరించటానికి కాదని మీరన్నట్టున్నారు? అన్నాను.

"కీర్తికోసం రాసే సాహిత్యము, సంప్రదాయాల ఆసరాతో కదిలే సాహిత్యమూ జీవితాన్ని సంస్కరిస్తుందా? మాస్నేహితుడి రచనల గురించి చెబుతున్నాను. ఆయనకవిత్వం రాశాడు. కాని మంచితరగతి కవిత్వం కాదు. కాని కథలు రాశాడు, నవలలు రాశాడు. వాటిని నేను చదివాను"

ఆయన ఆగటంచూసి, 'బాగున్నాయా' అన్నాను.

'నాకు భయంవేసింది, అందులో పాత్రలన్నీ ఆయనతాలూకు బంధువులే. అందరి నగ్నస్వరూపాలూ ఉన్నాయి. ఎందుకిట్లా రాయటమన్నాను. నేను వీళ్ళనే ఎరుగుదును. ఇందులోఏమైనా క్రౌర్యంఉంటే అది నాహృదయంలో ఉన్నదే, రచనకోసం తెచ్చిపెట్టుకొన్నది కాదు. వాళ్ళను నేను సంస్కరించటానికి ప్రయత్నిస్తే సహించరు. నాఅన్నా, నాఅక్కా, నాతల్లీ, నాభార్యా ఆకాశంనుంచి ఊడిపడ్డవాళ్ళుకారు. వాళ్ళవిశ్వాసాలు కూడా వాళ్లసొంతంకావు. నాకువాళ్ళమీదా, వాళ్లవిశ్వాసాలమీద వ్యక్తిగతమైన ద్వేషంలేదు, అన్నాడు నామిత్రుడు.

'ఈపుస్తకాలు అచ్చువేస్తే మీవాళ్లు సహించగలుగుతారా?' అన్నాను. వాళ్లకు కళాభిరుచి ఉంటేసహించాలి, అన్నాడు. వాళ్ళకి చూపి నచ్చితేనే గాని అచ్చువెయ్యవద్దన్నాను. మొదట సందేహించినా తరవాత నా సలహాప్రకారం వాళ్లకిచూపాడు. ఇకచూసుకోండి, దుమారం రేగింది. అందరూఏకమై అతన్ని కాకులుపొడిచినట్టు పొడిచారు. ఆతరవాత అతనితో ఎవరూ సరిగా ఉండనేలేదు.''

'పుస్తకాలు?'

'చించిపారేశాడు'

కాస్సేపు ఆలోచించాను.

'నాకు మీ స్నేహితుడిపద్ధతి నచ్చిందని చెప్పలేను. కళలో సౌజన్యంఉండాలి' అన్నాను.

'జీవితంలో లేదుగనక కళలోనైనా ఉండాలంటారా?'

'కళఅంటే'—

'ఎవరికి కావాలండీకళ? మనలోపాలను చూసి మనం గర్విస్తున్నంతకాలమూ, మనస్వార్థంకోసం అన్యాయాన్ని బలపరచటానికి మనకభ్యంతరంలేనంతకాలమూ మనకు కళలతో ఏంపని?' అంటూ ఆయనబిగ్గరిగానవ్వాడు.

శర్మగారు నేను తిరిగివచ్చేటప్పుడు జానకిరామయ్యగారిని గురించి శర్మగారితో ప్రస్తావించాను.

'మీరాయన్నెరగరేమో? అందరిమీదా కథలురాసి పత్రికల్లో ప్రకటించేవాడు. కేవలము బ్లాక్మెయిలింగ్?'

'ఏపాటిసంపాదించాడు?' అన్నాను.

'సంపాదనా? డబ్బెవరిస్తారూ?' అన్నాడు శర

'దేనికిబ్లాక్మెయిలింగన్నారూ?'

శర్మగారు తికమకపడ్డారు.

'ఆయన ఎన్నికథలు ప్రకటించిఉంటారు?' అన్నాను.

'అయిదో ఆరో అని జ్ఞాపకం'

'కాదు ఇంకాచాలా రాశారనుకుంటాను. నవలలుకూడా రాసిఉండాలి' అన్నాను.

'మీకెట్లా తెలుసు?'

'నాకెందుకో అట్లా అనిపిస్తోంది.'

'అవేమయాయి?'

'చించిపారేశారేమో?'

'ఏం?'

'శాంతికోసం...ఆయన తనకుటుంబంతో సుఖంగా కాపరం చేస్తున్నారా?'

'పేరుపేమీ ఉన్నట్టులేదే?'

'అదేనేనూ అనుకున్నాను' అన్నాను.

:o.

ఆంధ్రులు : సంగీతం

శ్రీ బాలాంత్రపు రామచంద్రరావు
బి యే., బి. యల్.

ఒకదేశం గొప్పతనం, ఒకజాతి నాగరికత, విజ్ఞానవికాసాలఉన్నతి, ఆజాతితాలూకువాఙ్మయం, లలితకళలు,ప్రత్యేకించి గానములవల్లనే విశదపడగలదు భారతీయుల గానకళ మహోత్కృష్టమైన చరిత్రప్రసిద్ధి చెందినది దానిలో భారతీయుల మానసిక పరిణామం ఆధ్యాత్మికోన్నతి, ఆనందరసానుభూతి కూడ ప్రతిబింబితములైయున్నవి

ఈ గానకళకు ఈశ్వరుడే అధిష్ఠానదేవత. దేవదేవ ప్రతిమూర్తులు ప్రథమంలో గానకళ నుపాసించారు వారే ప్రథమసంగీతకళా ప్రచారకులు కూడనగుదురు

సరస్వతి వీణాపుస్తకపాణి. నారదుడువీణాగానంచేస్తూ తొలుదొల్తమానవులకు సంగీతం బోధించాడు గంధర్వులు, అప్సరులు, కిన్నరులు, గాయక వాద్యయంత్ర నిపుణులు కనుకనే సంగీతశాస్త్రానికి "గాంధర్వవేదం" అనిప్రసిద్ధిగలిగింది

నృత్తగీత వాదాత్మకమైన సంగీతం లలితకళలన్నిటిలో మహోత్కృష్టమైనకళ. అదిలోకమోహన కరమైనది సంగీతకళానుభవం చేస్తూన్నపుడు మనకుగలిగే ఆనందం రసానుభము, తాదాత్మ్యం తన్మయత్వంవల్ల కేవలంమనం భగ... ...ని సాయుజ్యంపొంది నట్లుగనే యుంటుంది. అందువ... ...గీత కళకు ప్రాముఖ్యము కలిగింది సంగీతశ్రవణంవల్ల, ...ఏం తనంవల్లకూడా మనం పరమానందం పొందుతు... ...ను కనే మనకు గానములు, కళాప్రదర్శనాలు, కళా... ...ప్ర సంగాలు అన్నీకూడ అత్యంత ప్రీతికరములే అవుత... ...ను.

మనదేశంలో ఆధ్యాత్మికోన్నతదృక్పథంతో ...డిన ఉత్కృష్ట గానకళ మహాపురుషుల భక్తిగానాలాపాలలోనే ఉత్పన్నమైనది. వారుశాస్త్రీయ సిద్ధాంతాలను ఎరిగి గానం చేసినా, ఎరుగకుండగనే గానం చేసినా, వారిగానకళాస్వరూపాన్ని మాత్రం పరిశీలించిచూస్తే అదిశాస్త్ర నియమాలకు విభిన్నంగాను భంగకరంగాను ఉండజాలదు. వారి గానాలాపాలు స్వయంప్రేరితములే అయినా అప్రేరితములేఅయినా అవిమట్టుకు ఆవేశపూర్ణమైన హృదయాంతరం నుండి ఉత్కృష్ట కళాస్వరూపంలోనే బయలుదేరియున్నవి. ఆంతర్యంలోగలిగిన రసావిర్భావం యొక్క భావోచ్ఛ్వాసమే బాహ్యనాదం ఈనాదంలోనే ఆత్మగానం కూడ ధ్వనించింది భావనాదముల సమ్మేళనంలో వాక్యాలికి సర్వప్రధానంగా అవసరంకలిగింది సంగీతంలో కొంతవరకు సాహిత్యావశ్యకత గలిగింది మహాభక్తులంతా ఈవిధంగానే కీర్తన రూపంలో భక్తగానం చెయడం సంభవించింది

ప్రథమంలో భారతీయగానం ఒక్కసంప్రదాయంలో చేరినదే కాని కాలక్రమేణ దేశవిభాగాలననుసరించి హిందూస్తానీ, కర్ణాటకం, అనురెండు ముఖ్యసంప్రదాయాలుఉత్తరదక్షిణదేశాలలో సుమారుమూడు వందలసంవత్సరాల క్రిందటనే ఏర్పడినవని చరిత్రమనకు చెప్పుతుంది దక్షిణదేశంలో ఆంధ్ర, తమిళ, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రాలలో అంతటా ఈ కర్ణాటక సంగీతసంప్రదాయమే ప్రచారంలోవుంది ఔత్తరాహులు వింధ్యకు దక్షిణాన ఉన్నప్రజలను కర్ణాటకులని యనడంచేతనూ, కర్ణాటక రాజ్య వైభవం చేతనూ, ఈగానం